

[Finansministeren.]

nyttigt arbejde, I foretager jer, men der kan også være tilfælde, hvor I blander jer for meget i de dispositioner, som skal foretages af de mennesker, der skal gennemføre de forskellige ting.

Jeg vil altså advare imod, at man sætter revisionen ud af dette arbejde; jeg tror, det er rigtigt, at den er med i det og løbende kan give styrelserne en række oplysninger, som kan være til nytte ved arbejdets udførelse. Så må man med lidt sund fornuft i de enkelte tilfælde finde ud af, hvor meget eller hvor lidt man skal blande sig i det. Jeg er da enig i, at styrelserne må kunne reagere, hvis de synes, at man blander sig for meget i det. Det har de ikke alene ret til, men det har de også pligt til, og så må vi naturligvis i ministeriet til syvende og sidst finde ud af, hvilken form man skal bruge, hvor meget eller hvor lidt man skal blande sig i det. Men jeg tror ikke, det vil være rigtigt, heller ikke ved en lovændring, at fastslå enten det ene eller det andet. Der er netop tale om forhold, hvor man skal bruge det, vi kalder den sunde fornuft, og finde ud af, hvordan det mest praktisk kan gøres.

Dupont: Jeg vil gerne sige, at jeg er helt på linje med de betragtninger, som finansministeren nu kom med.

Når jeg tager ordet igen, er det, fordi der i hr. Poul Dams udtalelser forekom udtryk i retning af, at statsrevisionen blander sig i alt. Her er i realiteten selve kernen i det, hr. Poul Dam var inde på, nemlig spørgsmålet, om man ønsker — og det er i og for sig netop det, vi fra folketingets side forlanger af statsrevisionen — at den blander sig i disse forhold. Selv om der i det, som hr. Poul Dam fremfører, formelt er tale om, hvad revisionen har ret til, så er spørgsmålet, hvad der er praksis, og det gælder jo i al revision, ikke bare i statsrevisionen, men også i den kommunale og i den private revision, at der jo i praksis ligger en hjemmel til dette, at man giver råd om de ting, som forekommer i regnskaberne. Jeg vil da finde det helt naturligt og også helt rigtigt, at man fra revisionens side giver sådanne råd, og der er også den mulighed, at man fra styrelsesgrenenes side kan kritisere

revisionen, hvis den farer for hårdt frem. Det har man jo altså også gjort forsøg på her.

Jeg kan imidlertid ikke se rettere, end at når det drejer sig om 564 mill. kr., som der skal bygges for i løbet af så og så mange år, må der også være mulighed for revisionen til at gribe ind og sige, at her er forhold, hvor der kan spares, her er forhold, hvor man skal prøve på at lave det anderledes, således at staten spares for unødige udgifter.

Poul Dam: Jeg har indtrykket af, at der, i hvert fald visse steder, er en vis sympati for min formelle ret i mine synspunkter, men at man siger, at praksis har udviklet sig sådan, at der er opnået en række ting, og det bør man egentlig ikke gøre noget ved. Jeg kan gerne medgive finansministeren, at et samarbejde mellem revision og styrelser i mange tilfælde kan være meget fornuftigt. Jeg tror da heller ikke, at nogen, som har prøvet at have ansvaret for en eller anden virksomhed, hvor man har en revision, er ukendt med den fordel, man kan have af at drøfte tingene med revisionen på et tidligere tidspunkt; men der er da netop tale om en drøftelse, hvor man rådfører sig med revisionen, ikke tale om en ensidig kritik fra revisionens side eller om en kritik, hvis indhold, hvis form og hvis resultat udelukkende bliver meddelt af revisionen. Det er også i høj grad det, jeg har haft opmærksomheden henvendt på: at vi her får en række redegørelser ensidigt givet af den reviderende myndighed.

Hr. Dupont siger, at når det drejer sig om dette meget store byggeri til de 564 mill. kr., er det udmærket, at revisionen blander sig i sagerne og giver en række gode råd. Nu er det jo ikke det næste års betækning, vi har til drøftelse, men jeg kan måske foregribe begivenhederne så meget, at jeg gør opmærksom på, at dér klager revisionsdepartementerne over, at de ikke har tilstrækkeligt og tilstrækkelig kvalificeret personale, og det tror jeg de har ganske ret i. Men det er altså først næste år, vi skal til at drøfte det.

Jeg vil dog sige, at ligegyldigt hvor stort beløbet er, så forekommer det mig, at en sådan indblanding i administrationen af bevillingerne strider mod § 1 i regnskabs-